

<http://physicsweb.org/article/news/10/12/9>

2006/12/20

حفره‌ها ی آب سن - کاغذ را مشخص می‌کنند

یک گروه فیزیک‌پیشه در ایتالیا و فرانسه، با استفاده از پراکنش نوترون - زاویه‌ی کوچک (سنس) [1] نشان داده اند کاغذ با گذشت زمان به این خاطر کهنه می‌شود که حفره‌ها ی پرآب ی درون ساختار سلولزی ی آن رشد می‌کنند. این نتایج را مائورو میسری [2] از مؤسسه ی مرکزی ی آسیب‌شناسی ی کتاب [3] در میلان، و هم‌کاران ش به دست آورده اند و می‌شود با استفاده از آن روش ی براساس سنس بار آورد برا ی تعیین سن کاغذها ی تاریخی [4].

صفحه‌ها ی کاغذ عمدتاً از شبکه ای از تارها ی سلولزی تشکیل شده اند. این شبکه، با گذشت زمان از جو رطوبت جذب می‌کند و آب جذب شده در حفره‌ها ی نانومتری بین تارها ذخیره می‌شود. میسری و هم‌کاران ش، با استفاده از سنس این حفره‌ها را مطالعه کرده اند و نشان داده اند با گذشت زمان و کهنه‌شدن کاغذ این حفره‌ها بزرگ می‌شوند: حفره‌ها ی کاغذها ی 600 ساله حدوداً 22% بزرگ‌تر از حفره‌ها ی کاغذها ی تقریباً 50 ساله اند.

این پژوهش‌گران تئسیسات سنس در مؤسسه ی لاؤ-لانزون [5] در گربل فرانسه را برا ی مقایسه ی کاغذها یی از قرن پانزدهم و قرن بیستم، و نیز کاغذ ی که به طور مصنوعی کهنه آش کرده بودند به کار برند. در سنس، با استفاده از پراش نوترون ساختار اجسام نانومتری را بررسی می‌کنند. قبلاً هم سنس را برا ی تعیین تغییر ساختار تارها ی سلولزی با زمان به کار برده اند.

با سنجش‌ها ی سنس معلوم شد شعاع میانگین حفره‌ها ی آب‌دار، از حدوداً 1.6 nm در کاغذها ی جدید تا تقریباً 2 mm در بعضی از نمونه‌ها ی قرن پانزدهم تغییر می‌کند. این فیزیک‌پیشه‌ها می‌گویند شعاع حفره‌ها معیاری کم ی از کهنه‌شدن نمونه

است و بر اساس آن حتا می‌شود سن نمونه‌ها را تخمین زد.

- [1] small angle neutron scattering (SANS)
- [2] Mauro Missori
- [3] Istituto Centrale per la Patologia de Libro
- [4] Physical Review Letters **97** 238001
- [5] Institut Laue-Langevin